

Çöl gaplañy Fahreddin paşa hat

Category: Kitapcy,Sözler,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 января, 2025

Çöl gaplañy Fahreddin paşa hat ÇÖL KAPLANI FAHRETTİN PAŞA'YA MEKTUP

Düşmana tetik çeken şahadet parmağınızdan saygıyla öperim!

PAŞA'YA MEKTUP

Medine Müdafii, Çöl Kaplanı, Muhterem Ömer Fahreddin Paşam!.. Taşına toprağına, dağına ovasına bin yıldır can dediğimiz, namus dediğimiz, vatan dediğimiz Anadolu coğrafyasının burçlarında sizlerden sonra da çok şükür ay-yıldızlı bayrak dalgalanmakta, minarelerinden ezan sesi yankılanmaktadır.

Lakin Paşam! Ben böyle bir coğrafyada doğup büyümüş, üniversite tahsili de dahil on sekiz yıl mektep okumuş olmama rağmen –dinin övdüğü kişi anlamına gelen- isminize hiçbir ders kitabımda rastlamadığımı; hiçbir öğretmenimden, sizin şanınızı, kahramanlığınızı, fedakarlığınızı, din ve millet sevginizi bir tarafa bırakayım, adınızı bile duyamadığımı başlangıçta itiraf etmek istiyorum.

Adınızı kulaklarıma aşına eden kişi, Allah'ın başına rahmet yağdırması için dua ettiğim babamdır. Yanlış anlaşılmasın Paşam, duayı babam olduğu için değil; sizi, Kazım Karabekir Paşa'yı, Deli Halit Paşa'yı, İstiklal Şairimiz Mehmed Akif'i, Kuşçubaşı Eşref Bey'i ve isimlerini buraya sığdıramayacağım milli ve manevi tarihimizdeki kahramanları ve kumandanları yanımda zikrettiği ve bildiği kadarını gözleri dolarak anlattığı içindir.

30 Ekim 1918'de Osmanlı Devleti Mondros Ateşkes Antlaşması'nı yenilen taraf olarak imzalamış, bütün cephelerde savaş durmuş, Osmanlı birlikleri silah bırakmış ve Anadolu'ya nakledilmeye başlamıştı. Yalnızca Medine Seferi Kuvvetleri verilen emirlere

rağmen teslim olmamıştı. Çünkü siz Fahreddin Paşam, 'Çöl Kaplanı' lakaplı siz, yani Hicaz Seferi Kuvvetler Kumandanı; mütareke haberi Medine'ye değişik kanallardan ulaştığında askerlerinizi ve Medine'nin ileri gelenlerini Haremi Şerif'te topladınız. Mescid-i Nebevi'de toplanan herkes nefeslerini tutmuş halde sizin minbere çıkışınızı izliyordu. Ravza-i Mutahhara'nın tam karşısındaki minberden Hazreti Peygamberin sahabeye hitap ederken kullandıkları "Ey Nas!" sözüyle başladınız:

"Ey Nas! Malumunuz olsun ki bu kahraman askerim, bütün İslam'ın manevi desteğiyle hilafetin göz bebeği olan Medine'yi son fişegine, son damla kanına, son neferine kadar muhafazaya ve müdafaaya memurdur. Buna askerce, Müslümanca karar vermiştir. Bu asker Medine'nin enkazı altında ve nihayet Ravza-i Mutahhara'nın yeşil türbesi altında kan ve ateş içinde kırmızı bir kefende görölmedikçe, Medine kalesinin burçlarından ve nihayet Mescid-i Saadet minarelerinden ve yeşil kubbesinden al bayrak alınamayacaktır. Mehmetçiklerim, kardeşlerim, evlatlarım! Allah'ın huzurunda huşu ve vecd içinde gözyaşları döktüğümüz Peygamberimizin karşısında hep beraber diyelim ki; Ya Resûlullah, biz seni bırakmayız!"

Tarihimizin görkemli sahnelerinden biri böylece başlarken, I.Dünya Savaşı'nda Türk Ordusu'nun Çanakkale ve Kut-ul Amere zaferlerinden sonra üçüncü önemli direniş destanı da Medine Müdafaası'yla yazılıyordu. Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın "Sağlığında adını tarihe altın harflerle yazdıran kumandan!" dediği siz, bu destanın en büyük kahramanıydınız.

Muhterem Paşam! Sizin nesliniz canıyla, kanıyla, malıyla destanlar yazdı. Lakin sizi bizim nesle anlatmadılar be Paşam! Fare yürekli Kral Richard'ı bize Aslan Yürekli Richard diye yuttururken; Rambo'larla kovboylarla, Truva Destanları Atina Tanrılarıyla, Hollywood'un hakikati ters düz eden sahte kahramanlarıyla, bizleri uyuttular. Markasıyla parasıyla, modasıyla salsasıyla, menüsüyle revüsüyle bizleri hem de derin bir gafletle uyuttular. Evet, uyuttular diyorum. Zaten ilk amaçları, bizim onlara inanmamız, onlardan olmamız değildi. İlk amaçları uyumamızdı. Eğer uyanık kalırsak, sizleri

görecektik. Sizleri görsek, geçmişî hatırlayacaktık. Geçmişî hatırlasak, bugünkü iç ve dış konumumuzu gözden geçirecektik. Yani Paşam, onlar bizim iç muhasebe yapma istidadımızı elimizden aldılar, tarih şuurumuzu köreltip idraklerimizi iğdiş ettiler. Sonrası da onlar için oldukça kolay oldu. Etrafımızda hakiki anlamda inanacak bir şey olmayınca da sahtesine inandık. Nasıl inanmazdık ki? Sahtenin sahte olduğunu bilmemiz için hakikati bilmemiz gerekliydi. Biz ancak sahteyi hakikate nispet ettiğimizde anlayabilirdik. Zaten bir süre sonra da yaşadığımız hayata inanmaya başladık. Onun değerleriyle çevremize bakmaya başladık. Lat, Menat, Uzza'yı zamanında parçalayarak devirmiştik ama yeni dünya düzeninin putlarını onların yerine koymuştuk.

Bilirsin Paşam! Zamanında büyük bir veli minbere çıkar. "Ey cemaat!" der. "Sizin taptığınız Allah, ayaklarımın altındadır!" Cemaatte bir öfke, bir hışım... Nerdeyse öldürecekler veliyi. Cemaatten biri akıl eder de mübareğin bastığı yeri kazarlar. Velinin bastığı yerden çil çil altınlar çıkar. Mübarek veli, insanları paraya tapmakla suçlamaktadır. Kısaca Paşam; maldır mevkidir, şandır şöhrettir artık çok önemli... İşte bundan dolayı Paşam siz canınızla, kanınızla, malınızla cihat ettiniz ama biz şimdilerde ihaleyle, borsayla, torbayla malı götürme telaşı içerisindeyiz.

Siz aylarca süren Medine Müdafaası'nın büyük bir bölümünde hurmadan başka yiyebilecek hiçbir şey bulamamıştınız. Medine açlıkla boğuşurken birden bire gökyüzünden çekirge yağmaya başlamıştı. Herkes elde kalan bir avuç tahılın, hurma ağaçlarının mahvolacağını düşünerek çekirgelere korkuyla bakıyordu. "Eyvah! Medine şimdi bitti!" diyorlardı. Siz Fahreddin Paşam, Afrika'nın Sina'yı geçerek Medine'ye musallat olan çekirgelerini, nimet olarak değerlendirmiştiniz. Size göre bu bir afet değil, göklerden gelen bir ikramdı.

Okuduğunuz eski kitaplar arasında Hz. Peygamber döneminde yine Hicaz'da böyle bir çekirge istilasının olduğunu ve Peygamberimizin çekirge ile ilgili bir takım hadislerinin olduğunu hatırlamış ve bu hadisleri arayıp bulmuştunuz. Ve buradan hareketle çekirge yemenin sünnet olduğuna hükmederek

bunu askerlerinize söylemiştiniz. Çekirge kurusunu çerez gibi yerken, ekirge unundan ekmek yapıp aylarca bu şekilde beslendiniz.

Siz ve mübarek askeriniz Medine’de ekirge yiyerek düşmana karşı koymuştunuz ama bizim şimdilerde canımız profiterolden bile daha tatlı Paşam. Bundan dolayı bazı zamanlarda, namus borcumuz olan vatan borcumuzu, dünyanın rezerv parası olan Amerikan Doları üzerinden üç taksit olarak ödüyoruz. Anlayacağınız sizin devrinizin türküsü, şimdilerde de ara sıra alıyor; “Zenginimiz bedel verir, askerimiz fakirdendir.”

Gerçi Paşam, bizim de Ramazan’daki iftar sofralarımızda hurma oluyor ama açık büfelerde ve alakartlarda yanında ara sıcaklar, başlangıç mezeleri falan da oluyor; çoğu da yemek sonunda tabaklarda ve masalarda kalıyor. Sanırım řu sıralar biraz(!) israf oluyor. Bilmiyorum ki Paşam, şimdilerde bazıları “Müslüman her şeyin en iyisine layık değil mi?” diye bir tekerleme tutturmuş gidiyor. Paşam siz de her şeyin en iyisine layık olması gereken bir Mslmandınız ama cenk meydanlarında ekirge yemekten, yedi yıldıızlı otellerin balo salonlarında diğer Müslümanlarla, iftarda İtalyan yemekleri yeme frsatınız pek olamadı. Aman yanlış anlaşılmasın Paşam, iftardaki ılımlı Müslümanlara iftira değildir niyetimiz. Durum neyse onu söylüyorum. Bu klima havası gibi ılımlı Müslümanlar, ayaklarında İtalyan ayakkabıları, sırtlarında İngiliz markalı ceketleri ve bileklerine kelepeledikleri bilmem kaç bin dolarlık saatleriyle, dini ve ilmi sohbetlerini de eksik etmiyorlar tabi. Ne de olsa bir Müslüman her şeyin en iyisine layık ve bu rahatlığın içinde olunca da Müslümanlığını daha iyi yaşayacak ve daha da güzel sohbetler edecektir(!). Sakın şaşırma Paşam! Sizin can vererek karşı koyduğunuz İtalyana ve İngilizlere herhangi bir sempati duymuyorlar, sadece ürünlerini oldukça rakamlı ve rakımlı şekilde kullanıyorlar. Ara sıra da “Ne olurmuş yabancıya toprak ve şirket satıyorsak? Dünya globalleşti, piyasa artık böyle çalışıyor.” diyorlar. Bilmiyorum ki Paşam; acaba bu durumu, mahşer günü Peygamber sancağının altında bekleyecek olan, size ve o mübarek askerinize, nasıl anlatacaklar ve aklanacaklar?

Siz askerinize şefkatli bir baba gibi yaklaşıyordunuz, teftiş ettiğiniz askeri kucaklıyordunuz. İstanbul'dan size teslim ol emri gelince, "Ben Mehmetçiğimi bırakamam!" demiştiniz. Türk askerine ilk defa sevgi ve şefkat ifadesi olarak kullandığınız "Mehmetçik" tabiri sizden sonra da hâlâ kullanılıyor. Lakin o mübarek Mehmetçiğin kanı üzerinden, bazen kendi yerini sağlamlaştırmak için adi politikalar da yapılıyor, golf de oynanıyor. Nasıl olsa kan verenlerle karar verenler her zaman aynı olmuyor.

Son günlerde onlarca Mehmetçiğimizi şehit verdik Paşam. Lakin tamam, herkesten ağlamasını beklemiyoruz ama bazılarımız gülmekten bile utanmıyor. Bir taraftan şehit cenazelerindeki gözyaşları devam ederken, bir taraftan da Türk televizyonlarında eğlence ve magazin gırla gidiyor. Acaba sizlerden sonra Paşam, ahlakımızın reytingi mi düşüyor? Şehit cenazelerindeki ağıtlar susmamışken, İstanbul boğazından 'gam' sesleri duyulması gerekirken, bu 'R.E.M' sesleri nereden geliyor? Maalesef Paşam, hayat "shake it up şekerim" tadında su gibi akıyor. Peki öyleyse, mübarek Mehmetçiğin kanı nereye akıyor?

Fahreddin Paşam, şimdilerde düşük faizli kredi verebilecek kişiler ve kurumlar çok da; vatan için, namus için, din için, bayrak için kan verecek de, can verecek de, mal verecek de biraz zor bulunuyor. Verenlerin de zaten pek fazla kıymeti bilinmiyor. Hâsılı şimdilerde malı götürmeye endeksli bir piyasada, kanı donuklar ve kanı bozuklar bolca bulunuyor.

Muhterem Paşam! Dün Şerif Hüseyin vardı. İngiliz altını için sizleri sırtınızdan vuranlar. Bugün de para için, mevki için vatan satanlar; içimizden ve dışımızdan vuranlar yine var. Sizin zamanınızda nasıl Amerikan mandasını kabul etmek isteyenler varsa, bugün de Amerika'dan desturla iş tutanlar, konuşanlar var. Siz İngilizlere karşı varınız yoğunuzla savaştınız; o İngilizler ki Mısır'daki Seydibeşir Esir Kampı'nda binlerce Mehmetçiği, dipçik zoruyla zehirli havuzlara sokup katlettiler. Paşam, sizin zamanınızda bunları unutup İngiliz Muhipler Cemiyeti'ni kuranlar ve katılanlar nasıl varsa; bugün de İngiltere'yle kadeh kaldıranlar var.

Oysa Paşam, o kadehlerin içinde; Yemen'den Trablusgarp'a, Hicaz'dan Çanakkale'ye binlerce Mehmetçiğin vatan ve din uğruna akıttığı mukaddes kanı var... Hasılı Paşam; belki siperler, silahlar, araçlar farklı ama bugün de zorlu cepheler var.

Fahreddin Paşam! Sözlerimi sonlandırmadan önce sizin komutanız altında Medine Müdafaası'nda savaşıyan Üsteğmen İdris Sabih Bey'in şiirini de mektubuma ilâştirmek istiyorum:

*Unuttuk İlhan'ı, Kara Oğuz'u,
İşledik seni göz bebeğimize.
Bağışla ey şefî kusurumuzu,
Bin küsur senelik emeğimize.*

Nedense kimseler dinlemez eyvah!
O kadar saf olan dileğimizi.
Bir ümmî isen de Ya Resûlullah,
Ancak sen okursun yüreğimizi.

Yapamaz Ertuğrul evladı sensiz,
Can verir, cananı veremez Türkler.
Ebedi hadim'ul haremeyniniz,
Ölsek de Ravza'nı ruhumuz bekler.

Çöl Kaplanı Ömer Fahreddin Paşam! Ebedi âleme göç edişinizin 60.yılında, tüm şehit ve gazilerimize şahsınızda Allah'tan rahmet diler, düşmana tetik çeken şahadet parmağınızdan saygıyla öperim!

Serkan BİLGE.

Alıntı Kaynağı: <http://anadoluhaber.blogspot.com> Taryhy makalalar